

اصلاحات اقتصادی ایجاد بحران نیست

اصلاحات اقتصادی ایجاد بحران نیست

به قلم: حیدر مستخدمین حسینی - استاد دانشگاه

در یک ناحیه اصلی در نحوه تصمیم‌سازی‌ها و تصمیم‌گیری اقتصادی باید تاسف خورد از اینکه بینش و نگرشی که به حوزه‌های اقتصادی داریم، کاملاً جزیره‌ای است و برنامه‌ریزی از آن بیرون نمی‌آید. برنامه‌ریزی اقتصادی کشور مبتنی بر نظامی پیوسته باید باشد که همه اجزای آن سیستم اقتصادی به هم مرتبط هستند و اگر جزئی از آن سیستم اقتصادی دچار اشکال در نظام برنامه‌ریزی باشد، قطعاً تمام سیستم را تحت تاثیر قرار می‌دهد. بحث این نیست که به‌عنوان کارشناس فقط دولت را تضعیف یا برنامه‌های دولت را نقد کنیم، بلکه این است که این نوع حرکت‌ها، آینده‌ای بسیار مبهم را برای حوزه اقتصاد و آینده بسیار تاریکی را برای مردم رقم می‌زنند. در دولت آقای احمدی‌نژاد و بحث مربوط به یارانه‌ها گفته شد اگر این اتفاق صورت بگیرد، یعنی بنزین و فرآورده‌های نفتی چنانچه به قیمت فوب خلیج فارس باشد، مردم مصرف درستی انجام می‌دهند. سوال این است خودروسازی که در اختیار دولت بوده چه صرفه جویی‌ای در زمینه مصرف بنزین انجام داده که مصرف بنزین در خودروها متناسب با مصرف بنزین در سایر کشورها باشد؟ چرا خودروهای تولید نمی‌شود که همانند مصرف خودروهای خارجی باشد؟ نباید بینش دولت کوتاه‌مدت باشد و لازم است به اقتصاد ملی بلندمدت نگاه کرد. آنهایی که در اقتصاد ملی از بابت چنین افزایش‌هایی رانت و سود دریافت می‌کنند، از حرکتی که دولت‌ها هرازگاهی انجام می‌دهند و مردم را تحت فشار قرار می‌دهند، رضایت دارند. نگاهی که دولت و تیم اقتصادی‌اش دارد بر پایه تورم است. یعنی با افزایش تورم و سطح عمومی قیمت‌ها رضایتمندی یکسری افراد ثروتمند و رانت‌گیر را به دست می‌آورد و خود دولت هم از قیدل این افزایش تورم می‌تواند بدهی‌هایش را بپردازد. یعنی به عبارتی اتخاذ سیاست‌های تورم‌زا به نفع دولت تمام می‌شود و به رضایت یا عدم رضایت مردم کاری ندارد و تنها مدعی می‌شود مردم آب و برق و بنزین و گاز زیاد مصرف می‌کنند. یعنی تماماً خطاب این است که ای مردم! شما زیاده از حد دارید در حوزه‌های مختلف اقتصاد مصرف می‌کنید و باعث می‌شوید که دولت را تحت فشار قرار دهید. در صورتی که خود همین دولت قانونی داشته که می‌توانسته

فرآورده‌های نفتی و بنزین را آرام‌آرام بر مبنای بخشی از تورم افزایش دهد. الان کسی سوال نمی‌کند دولت خلاف قانون عمل کرده و قانون هدفمندی یارانه‌ها را زیر پا گذاشته و بعد از چند سال بحث بنزین را مطرح کرده است. تمام مسئولان هم در حالی از عدم افزایش قیمت‌ها تا پایان سال سخن می‌گویند که به محض اجرای همین افزایش قیمت بنزین، شاهد افزایش تورم بودیم و اول از همه قیمت خودرو بالا رفت. طرفداری از افزایش قیمت بنزین، اصلاح اقتصادی نیست بلکه ایجاد بحران است. در طرح اصلاحات اقتصادی یک معادله‌ای داریم که یک طرفش درآمدهاست و یک طرفش هزینه‌ها و دولت‌ها سعی می‌کنند در برنامه‌های اصلاحات که مجمع الجزایر را ببینند این نسبت را هم رعایت کنند. یعنی حقوق مردم را برای تراز درآمدها و هزینه‌هایشان ببینند نه اینکه یکطرفه باشد و اسم اصلاحات اقتصادی را افزایش قیمت بگذاریم. آیا در برنامه تعدیل اقتصادی در دولت‌های قبلی موفق شدیم؟ پاسخ منفی است. وسط راه رهايش کردیم چون دیدیم به نفع نیست. درحقیقت باید واقع‌بینانه‌تر و منصفانه‌تر نگاه کرد. اینکه هزینه را برای مردم با هزینه‌های منطقه و دنیا مقایسه کنیم، در نظر نگرفتن همه جنبه‌های زندگی مردم کشورمان است که در مواردی تفاوت‌های بنیادی با دیگر کشورها دارند. حداقل حقوق در سیستم فعلی حدود یک میلیون و پانصد هزار تومان است. این حداقل حقوق در مقایسه با حداقل حقوقی که در کشورهای منطقه اعم از ترکیه، عراق و بحرین هست تا برسیم به اروپا و آمریکا چه تطابقی دارد؟ بنزین و گاز و فرآورده‌های نفتی را گران کنیم تا مایی که داریم کشور را اداره می‌کنیم، بتوانیم چند صباحی دیگر هم به فعالیت‌مان ادامه دهیم تا دوره خدمت تمام شود و توپ را به زمین دولت بعدی بیندازیم که تازه او چه برنامه‌هایی خواهد داشت؟

دیدگاه، انتقاد و پیام‌هایتان برای انتشار در این ستون را از طریق نظرات خبرهای سایت، یا ارسال پیامك، تلگرام یا واتساپ به شماره‌های: 09172670030، یا 09172670031 و یا ارسال ایمیل از طریق masha1news@yahoo.com اقدام فرمایید.

توجه: درج نظریات و مطالب ارسالی، لزوما دیدگاه این پایگاه خبری نمی‌باشد و آمادگی خود را جهت درج توضیح یا جوابیه ادارات و شرکت‌های دولتی و خصوصی می‌باشیم.